

Una mica d'aire i de temps

El músic Santi Careta canta a les esperes amables i a les que couen

Foto: Kevin Trotman

Ventalls que busquen i regalen aire als veïns. Un vestit de flors, pantalons curts, camises i calor. Un sostre fet de fulles. Entre les branques passa un fil d'on pengen bombetes grogues, blaves i vermelles. La tarda que s'allunya. Davant l'escenari un grapat de joves, i de no tan joves, que vénen i d'altres, sobretot turistes, que s'ho han trobat i s'hi han apuntat. Estan asseguts amb les cames creuades mirant cap endavant. Som als jardins de la Universitat de Barcelona. El cicle *Els vespres de la UB* (<http://www.ub.edu/vespres/>), amb els concerts a la fresca, ens porta un nom, una proposta: Santi Careta (<http://www.santicareta.com/>).

"Quant més hauré d'esperar quan tot el temps s'hagi acabat?"

Parla de les esperes amables i de les que couen. Perquè encara que a vegades el temps faci mal -perquè no arriba o perquè s'escapa massa ràpid-, potser caldria entendre que cada cosa té el seu lloc i el seu moment. La seva mesura. El seu ritme. Ell condueix el concert a poc a poc, plantejant interrogants de tant en tant i deixant un espai perquè cadascú els contesti per dins.

"El temps vola i ens esborra, deixant per fer allò important."

Les presses i el ritme boig de l'hivern, de la tardor i de la primavera ens fan perdre el nord. Caminant amb els ulls tancats i amb els peus embalats. I passem de llarg l'encant dels detalls importants que com més els ignorem més s'empeteixen. Però tenim un estiu que ens salva. Que ens sacseja i ens diu: para, atura't. Mira què tens.

"Tot el que tinc és tot el que vull."

Hi ha un ritme que és invisible, però que existeix: les cançons que es canten a poc a poc, la tarda que es converteix en vespre, i el vespre que tot d'una és nit. Les bombetes grogues, blaves i vermelles que substitueixen el sol. Tot allò que passa sense que siguem conscients del tot que són moments que arriben i se'n van. La quietud del juliol, de veure el temps volar. Una mica d'aire del ventall veí i unes quantes cançons que ens parlin d'un rellotge que per un moment sembla nostre.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=E1ITykvuZ_g

Foto: Els Vespres de la UB

Foto: Els Vespres de la UB